KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
31

EEN DRAMA IN DE DIEPTEN
VAN DE INDISCHE OCEAAN

KATSUI

DE KLEINE PARELVISSER

EEN VOLLEDIG VERHAAL GETEKEND
DOOR FRED FUNCKEN

In het Noordwesten van het eiland Ceylon, op het strand van Vangala in de Golf van Mannor

Dag, vader ! Dag, grootvader !

Veel geluk !

Braat zijn, hé ! Katsji, pas goed op Kandali!

Zoals iedere morgen steekt visser Fangar met zijn kleine sloep in zee om, op een bank, de oesters te vissen die parels bevatten...

Intussen, op de kaai van de kleine haven van Vangala...

Een grote boot binnen. Kijk

De douaniers gaan aan boord en de reizigers, die op de brug staan, gooien munten in het water die door de jongens van het eiland opgehaald worden...

Blijf hier staan, Kandali en hou m'n kleren bij. Ik zal trachten enkele geldstukken naar huis te brengen...

Fijn ! Al vijf stukjes waaronder een shilling !

Op de brug van de pakethoot...

Zie hoe die jongens, duiken, Sam ! Buitengewoon, zeg !

Ze zwemmen als vissen. Ze zwemmen voorzieer ze kunnen lopen !

De douaniers hebben hun werk gedaan en de reizigers mogen aan wal stappen...

Ha, daar is de kamploeg ! Wel, m'n beste vriend Katsji ben je op wal...

Salah Gindou, welgend jaar wordt de wedstrijden pas dan mag ik mijn vader naar zee vergezellen om oesters te vangen...

Prachtig, Katsji ! Ik koop volgend jaar heel je oesteroogst, weet je !

Intussen op zee...

De oogst is mager. Van de oesters die we gevonden hebben mogen we niet veel verwachten... dat zie je zo !

Hier komen te veel vissers ! Indien ik de volgende keer niets beter kan ophalen, gaan we elders !

Na een nieuwe poging...

Die oesters zijn nog te jong, daarvan mogen we niets verwachten, we varen tot aan de Bloedrotsen, daar komt nooit iemand zoeken... Meen je niet dat we daar een mooie buit kunnen vergaren ?

De Bloedrotsen ? Het is er twintig meter diep en wemelt er van de haaien !

Ondanks de moeilijkheden en het gevaar vaart Fangar naar de Bloedrotsen, waar er sedert jaren geen visser meer kwam om de pareloesters te vangen.

Wees voorzichtig, Fangar ! Trek op tijd aan het touw !

Je moet niet bang zijn, vader ! Ik zwem zo vlug als een haai en heb bovendien een zeer gevaarlijk mes...

De ingang van de grot hangt vol grote oesters ! Hopelijk heb ik adem genoeg om er te geraken...

Sprookjesachtig mooi ! Vele oesters zijn dood en hebben hun parel uitgestoten... Een fortuin ligt hier voor het grijpen !

M'n slapen ! Ze zullen barsten... Ik stik... Hulp ! Het touw !

Hij vraagt op te trekken... Drie minuten onder water ! Hoe kon Fangar zó onvoorzichtig zijn ?

Fangar ! Fangar ! Hij is bewusteloos... Het bloed loopt uit neus en mond...

De grijsaard kan zijn zoon echter ophalen en met de sloep naar wal zeilen...

Hé, jullie ! Kom even helpen !

Vader ! Vader !

Grootvader, wat is er gebeurd ?

Vader... Vader... Is hij dood ?

Waar ben ik ? Ik meende dat mijn longen zouden springen !

Spreek niet, jongen. Hier, drink dit... Het zal je weer opknappen...

Katsji, mijn laatste uur is geslagen... maar ik moet je iets zeggen... iets dat je aan niemand mag vertellen... In de Bloedrotsen, onder zee, op een twintigtal passen in de richting van de rots die de vorm heeft van een arendsbek daar... zal je...

Hoho, dat is interessant ! Een fortuin, heeft hij gezegd... Haha, die parels zijn de mijne zodra de dag aanbreekt...
Sssst... Stil. Ik hoorde takken kraken... Ik ga kijken...
De man die daar zo vlug wegloopt heeft misschien alles gehoord...
Enkele uren later. Vader en grootvader slapen...
Kandali, stil... Sta op en volg me, zusje!
Waar ga je heen ? Ik heb zo'n sou... en ik ben bang !
We moeten de parels ophalen, Kandali ! Als we de parels hebben, kan vader naar het ziekenhuis in de stad, want dan hebben we geld om het te betalen !
De sloep is te zwaar, Katsji !
Moed ! Moed ! Nog een duw en ze is in zee !
Fijn ! Nu stuur je recht naar de Bloedrotsen !
Vader zei op twintig passen in de richting van de rots, die de vorm heeft van een arendsbek... We zijn er !
Heb je goed begrepen ? Zodra ik aan de koord trek, haal je me op !
Laat me niet te lang alleen... Ik ben bang !
Zodra de kleine duiker verdwijnt, verschijnt er een man die zich onder een zeil in de boot verborgen had...
Hé wat ? Katsji! Katsji! Een man!

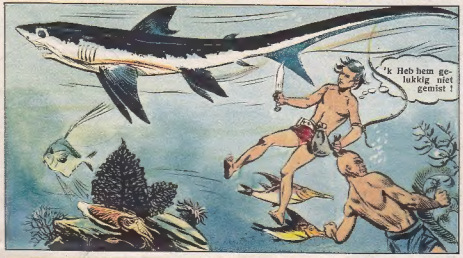

EINDE

Volgende week : DE LAATSTE DER MOHIKANEN

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

Marcus, Fabia en hun moeder vinden onderdak bij een vriend te Doornik. Quintus staat bij de verdedigers op de wallen. De Franken zijn in aantocht...

19 MEN ziet ze van ver komen. Als donkere golven die tei afsteken tegen de kleigrond stromen ze over het land. Ze komen van het Oosten, het Noorden en het Zuiden. Soms ziet men tegen de horizon een vuurzuil opstijgen, die de komst van een nieuwe groep aankondigt. De belegerden bemerken weldra de ruiters, de strijdwagens overtrokken met dierenhuiden en de gevreesde Germaanse infanterie samengesteld uit reuzen, die gewoon zijn te strijden tegen wolven en beren. Tegen de middag hebben de Franken een brede kring rond de stad gevormd. « Ik herken ze niet meer, roept plotseling een Romeins veteraan. Barbaren die manœuvreren als onze gelleíde legioenen op oefening ! Dat heb ik nooit gezien ! » Er verlopen echter nog vele uren alvorens de belegeraars tot de aanval overgaan. Eensklaps ziet men enkele ruiters voor het front galopperen en bevelen geven...

20 HONDERDEN wagens worden ineens krachtig voorwuitgeduwd door de Germanen welke deze rollende massa als schild gebruiken. Op de wallen van Turnacum weerklinkt het kort bevel van Quintus Probius : « Iedereen op post ! » Burgers en soldaten stellen zich op achter die vreemdsoortige tuigen met stenen geladen.

— Wacht op mijn teken! Zodra ik m'n sjaal in de lucht zwaai, hakken jullie de kabels door.

De Franken brengen steeds meer wagens aan en vormen aldus op de stroom en de grachten houten gangen waardoor de krijgers zich schreeuwend naar de stad toe werken. Ze komen aan de voet van de wallen en het sein voor de aanval wordt gegeven. Zonder zich om de pijlen te bekommeren, zetten ze hun ladders tegen de muur en stormen er geestdriftig op los...

21 HAK de kabels door ! roept Quintus terwijl hij met z'n sjaal zwaait. Honderden zwaarden hakken met één slag de touwen door. De planken balanceren en met een geluid van alle donders vallen de stenen naar beneden. De Franken op de ladders zet tegen de muren, verdwijnen letterlijk onder de lawine. De stenen komen met honderden neer op de wagens en verpletteren ze. Dan ontsteken de verdedigers van Turnacum bussels hout en gooien ze brandend in de diepte. De paniek maakt zich van de aanvallers meester. Quintus kan de doeltreffendheid van zijn wapen nu beoordelen.

« Breng stenen ! Breng stenen ! beveelt hij. Breek de wegen op als 't nodig is, maar breng stenen! » Terwijl de Barbaren trachten de orde te herstellen en de situatie te overschouwen, maken de verdedigers alles klaar voor een tweede bombardement.

DE MASCOTTE

TOK ! Tok ! Tok !

Een van onze tekenaars kijkt even op. Wie zit er daar op de vensterbank ?

Een kleine kanarievogel die ritt van de koude, want het is triestig weer buiten. Hij opent het raam en het vogeltje vliegt boven op een bibliotheek. Daar komt Tibet binnen en heeft natuurlijk dadelijk het beestje gezien. Hij wil het even strelen, maar het vliegt angstig naar de andere hoek van het tekenatelier. Evany, de chef-tekenaar heeft een idee :

— Ik geef het een beetje brood. Je ziet toch wel dat het honger heeft !

Inderdaad, het vogeltje blijkt honger te hebben, want het komt dadelijk naar Evany toegevlogen wanneer deze enkele kruimels brood in zijn hand toont. Het duurt natuurlijk geen vijf minuten eer heel de redactie het nieuws verneemt.

— We hebben een kanarievogel !

En de ene na de andere steekt zijn hoofd binnen in het tekenatelier : de hoofdredacteur, de redactiesecretaris, de secretaressen en de loopjongen. Iedereen vindt het een mooi vogeltje, alhoewel zijn veertjes nog tegen zijn huid plakken en het er wat miserieachtig uitziet.

— We moeten een kooitje kopen ! stelt Tibet voor.

— Een kooitje ? Dat beestje is liever vrij dan opgesloten ! protesteert een secretaresse.

— Maar een kanarievogeltje kan in vrijheid niet leven !... Het zou in zijn onderhoud niet kunnen voorzien... Het kan bijna

HOU JE VAN DE DIEREN

VOOR enkele maanden moest deze rubriek ten gevolge van plaatsgebrek wegvallen. Dank zij onze nieuwe presentatie kunnen we deze populaire kroniek opnieuw op deze bladzijde laten verschijnen. Jongens en meisjes die me een pittig dierenanecdote kunnen vertellen grijpen maar naar de pen. Ik verwacht vele en goede inzendingen.

WIE KAN REEDS IN HET FRANS OP DUITS SCHRIJVEN ?

JONGENS en meisjes die reeds Frans of Duits kunnen schrijven vinden hieronder enkele Duitse en Waalse adressen van jongens met wie ze in verbinding kunnen treden :

— Manfred Sitt, Köln Zollstock, Honingerweg 282, Duitsland.

— Dieter Rücken, Emmerich a Rhein, Seufer Allee 50, Duitsland.

— Jean-Claude Leclerc, 22, rue des Friesses, Fiémalle-Grande.

— André Fairon, 10, rue de la Marche, Bastogne.

— Roland Legros, 42, rue Tourelle, Gilly.

— Georges Lebacq, 4, boulevard Reine Astrid, La Louvière.

BRIEVENBUS

MARCEL VAN DEN PLAS, VAN SCHOTEN, kan voorzeker reeds mooi schrijven want hij vraagt me naar een alfabet van het Gotisch schrift. Dat kan je vinden in een goed woordenboek, zowel in dat van Van Dale als Winkler Prins (om van de « Grote » niet te spreken). Indien je die niet bij de hand hebt, dan kun je ze in de Openbare Leeszalen ook eventueel copieren. De volgende brief die je me gaat schrijven zal zeker in het Gotisch gepend zijn, Marcel ?

GUSTAAF DE WAGENAERE, GORTER PIETERPORSTRAAT, 22, ANTWERPEN, zou graag willen corresponderen (postzegels en punten). Men schrijve hem rechtstreeks.

MONIX FERRANT, HOGE WEG, 16, SINT ANDRIES BIJ BRUGGE, zou ook graag willen correspondeeren, liefst met een jongen van elf jaar die ook punten spaart. Men schrijve hem eveneer rechtreeks.

CHRISTIANE LIERMAN, GODTSSTRAAT, 18, BORGERHOUT, zou graag met een meisje van dertien à veertien jaar willen correspondeeren en knipdoosjes ruilen. Liefst twee van elke soort. Haar correspondente mag in het Nederlands, Frans of Duits schrijven.

MIA RAISERE STATIONSTRAAT, 39, IEPER (WEST VLAANDEREN) zou graag willen in briefwisseling treden (liefst in

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombard. *Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in België straat, 12

VAN DE REDACTIE

niet vliegen... Het heeft nooit leren een nestje bouwen... Het heeft onze hulp gevraagd !... We moeten het hier houden en helpen...

Zo weet iedereen er het zijne van te zeggen. En daar is Tibet al weer met een muitje in de hand. Waar hij dat gehaalt heeft mag Joost weten. Maar het is er, en iedereen is blij dat de redactie nu een kanarievogeltje heeft. Ik kan jullie verzekeren dat het beestje vertroetelt wordt. Lezers uit de buurt mogen het komen bezoeken en wat graantjes meebrengen. Voor drinken hoeft niet gezorgd. Dat heeft kapitein Haddock voor zijn rekening genomen.

Kuifje

het Frans) met een meisje uit Canada of Kongo.

JOHAN HAMERLINCK, VAN LIERDE. — zou graag postzegels uit vreemde landen willen bekomen met Kuifje's Bons. Voor de bons kunnen we alleen de bekende premies bezorgen, Johan. Vindt ie daar je gading niet ?

CLUBNIEUWS

EEN NIEUWE CLUB TE ANTWERPEN

C. Van Bouwei en Guido Verliefde (Prinsstraat, 18, Antwerpen) hebben besloten een nieuwe Kuifje's club op te richten. Jongens uit hun buurt gaan eens aanbellen.

DE CLUB VAN RODE GROEIT !

KAPITEIN Fernand Wets van de Kuifje's Club van St-Genesius-Rode meldt me fier dat hij drie nieuwe leden ingeschreven heeft : Roger van Rossem, Jan Degelas en Lucien Swaelens.

Jongens uit Rode die nog willen toetreden, wenden zich tot kapitein Fernand Wets, Stationstraat, 168, te Rode !

EEN NIEUWE CLUB TE TURNHOUT

DIRK DILLEN, Gierledreef, 27, te Turnhout, schrijft me dat hij in zijn buurt ook graag een Kuifje's club zou willen oprichten. Jongens uit zijn omgeving nemen dus contact met Dirk Gillen. Ik verwacht nieuws.

GOED NIEUWS UIT LIER

ROBERT KREYDT, van Lier, schrijft me dat de mooiste dag van het jaar voor hem was aangebroken, toen hij mocht toetreden tot de Lierse Kuifje's Club « De Moedige Panters » die geleid wordt door Karel De Laet en reeds vijf man telt.

ZEDELGEM TREEDT AAN !

DANIEL FLORE, Zaliestraat C. 68, van Zedelgem, West-Vlaanderen, deelt me mede dat hij in zijn buurt met zes man ook een Kuifje's Club heeft opgericht. Jongens uit Zedelgem stellen zich in verbinding met Daniel.

VOLGENDE WEEK PUBLICEREN WE WEER EN HELE RIJ CLUBBERICHTEN. DE KAPITEINS DIE EEN MEDEDELING WILLEN OPGENOMEN ZIEN MOGEN DIE INSTUREN, WE EEN NIEUWE CLUB WIL OPRICHTEN, LAAT HET ONS WETEN.

GOED NIEUWS VOOR DE LEDEN VAN DE KUIFJE's CLUB !

ZOALS gemeld in ons vorig nummer, worden onze lezers uitgenodigd een bezoek te brengen aan de MEEL-Dierentuin en het Sprookjesland te Adinkerke (bij De Panne) en te Meïsse bij Brussel. Wanneer men de reductiebon aan de ingang aanbiedt, mag men binnen voor 5 F. in plaats van 8 F.

Maar de leden van de Kuifje's Club genieten van een nog grotere gunst op vertoon van hun lidkaart van de Club. Ze mogen maar even volgende geheime boodschap ontcijferen :

20 - 19 - 15 - 2 - 19 - 6 - 5 - 6 - 1 - 21 - 4 - 13 - 6 - 1 - 13 - 7 - 9 - 10 - 12 - 18 - 2 - 12 - 1 - 1 - 6 - 1 - 21 - 6 - 19 - 8 - 15 - 1 - 19 - 13 - 11 - 6 - 9 - 7 - 10.

Lezers die nog geen lid zijn van de klub, kunnen ingeschreven worden wanneer ze hun aanvraag zenden naar « Kuifje », Lombardstraat, 24, Brussel.

Straat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — Uitgever-door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizer-Brussel.

FRANKEN TEGEN ROMEINEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

22 DE tweede aanval laat op zich wachten. Uren lang hangt er een doodse stilte over het Frankisch leger. Dan hoort men een vreemd lawaai...

— Luister, zegt een legioenman, luister, ze schreeuwen een naam. Nu hoort iedereen het woord dat de Germanen scanderen terwijl ze met hun wapens op hun schilden slaan : « ATTO !... ATTO !... ATTO !... » Daar verschijnen ruiters aan de horizon en uit drie duizend borsten klinkt het luid en geestdriftig « ATTO ! ATTO ! » De ruiters naderen in een revanchlige stofwolk.

— Nu krijgen ze ook nog versterking ! merkt een Romeins soldaat bitter op. Dat ontbrak er nog aan ! Ongetwijfeld de elitetroepen !

— Zijn onze wapens klaar ? vraagt Quintus om de onrust van de soldaten te verdrijven.

23 MAAR er wacht de verdedigers van Tunacum een nieuwe verrassing. « Kijk ! kommandant, je zal een klein enderhoud mogen hebben met die fiere Atto... » Iedereen buigt zich over de dikke muren om beter te kunnen zien. Atto is inderdaad van zijn paard gestegen en gaat zonder wapens en in gezelschap van drie van zijn mannen in de richting van de wallen. Met geheven pilum staat een van de Romeinen klaar om de leider van de Franken te doden, doch van op zijn draagstoel roept Publius Claudius : « Halt ! Die man wil met ons praten. Hij brengt ons misschien de redding. » De Frankische hoofdman en zijn begeleiders waden door de Schelde en blijven dan staan... In de hitte van het gevecht hebben de Romeinen er niet aan gedacht hun tegenstrevers te bekijken. Nu hebben ze daartoe de kans. De Barbaren, die voor hen staan, zijn groot, gespierd. Ze maken een diepe indruk...

24 ZE staan een wijl tussen de lijken van hun landgenoten, blikken rond. Ze kennen de uitdagend naar de Romeinen op hun hoge muren. Plotseling heft Atto, een kerel van zes voet met roodgrond haar, de rechterarm en in een Latijn, dat hij God weet waar geleerd heeft, vraagt hij met de bevelhebber van de Romeinen te spreken. Men moet Publius Claudius op de wal hijsen.

— Je hebt mijn zoon gedood, roept Atto met ruwe stem. Je hebt mijn zoon Chlodwig gedood, herhaalt hij langzaam als om er zichzelf van te overtuigen. Het was zijn eerste gevecht. Jullie hebben hem niet gedood in een gevecht van man tegen man, doch laf... Hij viel onder een steenregen. Wee u !

Er heerst een doodse stilte over de wallen en de vlakte en al de legioensoldaten kijken naar Quintus Probius die onbeweeglijk naast Publius Claudius staat...

(Wordt vooritgezet.)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Aangevallen door de zwarte ratten, komen Torpedo en het konijntje uit hun schuilplaats. Zwartkop, de raaf, helpt Chloro doch komt te dicht bij de vlammenwerper...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

HET DOOD-VONNIS

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

TOEN Dr Vexell weer tot het bewustzijn kwam, stond de zon al hoog aan de hemel. Het kon negen of tien uur zijn in de morgen. Hij opende de ogen en keek rond doch het was hem onmogelijk iets te onderscheiden, hij had de indruk in grijze nevel te zweven. Stilaan kwamen de voorwerpen uit de mist te voorschijn. Het eerste wat Vexell werkelijk zag was een venster, dan een deur, een zoldering, een vloer en eindelijk een bed waarop hij uitgestrekt lag. De kamer scheen hem leeg. Ze was naakt: er hingen geen schilderijen aan de muren en er was geen enkel van die kleine voorwerpen aanwezig die een vertrek de indruk geven dat het bewoond is.

Dr Vexell is dwars door een barrikade gereden, door de politie over de weg gespannen, heeft zijn Mercedes in de afgrond gedwind en wil al zwemmend een kleine rivier oversteken...

PLOTSELING beefde Vexell. Op tien stappen van hem, in de hoek van de kamer stond een standbeeld met mysterieuse blik. En dat standbeeld droeg een uniform... Toen de ogen van Vexell die van het standbeeld ontmoetten, kwam het nader en vroeg met een bijna vriendschappelijke stem :

— Hoe voelt u zich, Dr Vexell ?

Vexell wou antwoorden doch dit gelukte hem, ondanks al zijn inspanningen, niet. Uit zijn keel kwam geen geluid en hij had het gevoel totaal lam te zijn. Hij steide er zich tevreden mee even met het hoofd te schudden en deze, bijna onmerkbare, beweging veroorzaakte in zijn hals zulke hevige pijn dat hij kreunde.

— Beweeg niet. U is gewond. Blijf stil liggen.

Bij deze woorden scheen er in Vexell iets te ontwaken en hortend vroeg hij :

— Waarom ben ik hier ?... En, eerst en vooral, waar ben ik ?

— Maak je geen zorgen, antwoordde de soldaat met dezelfde neutrale stem waar toch iets als sympathie doorscheemerde. U is in een politiepost nabij de grens. Men heeft u gevonden in het bos, op enkele passen van het riviertje. Ongetwijfeld wilde u de grens oversteken, maar uw voet kwam in een vossenval terecht... De douanen kwamen toegelopen... U was een beetje van streek en hebt wild in het rond gezwaaid, toen kreeg u een slag van een matrak in de nek en hebt het bewustzijn verloren. Maar blijf nu kalm, men zal zich om u bekommeren.

TOEN herinnerde Dr Vexell zich alles... De vlucht op leven en dood, de barrikades die hem de weg versperden en zijn poging om de rivier over te steken... Zijn ontsnapping was dus mislukt !... God ! Alles was opnieuw te beginnen... voor zo ver hij daartoe nog zou de gelegenheid zou krijgen !...

De soldaat eerbiedigde het stilzwijgen van zijn gevangene en liep op de tenen naar de hoek, waar hij weer post vatte. De uren verliepen traag. Vexell bleef roerloos liggen.

Tegen de middag werd de deur geopend, een ziekenverpleger, helemaal in het wit gekleed, kwam binnen. Zonder een woord te zeggen, stroopte hij de mouw van Vexell's jas op en gaf hem een inspuiting. De ziekenverpleger verdween zo vlug en zo stil als hij gekomen was. De uitwerking van de inspuiting liet zich weldra voelen. Vexell zag hoe alles rond hem weer wegzonk in de grijze nevel waaruit hij die morgen was ontwaakt...

Het kon zo wat zes uur in de namiddag zijn, toen er een soldaat de kamer binnen kwam. Hij gelekt helemaal niet op de wachter van 's morgens. Hij was gelaasrd en gehuld en zijn blik was zo hard als staal. Hij schreeuwde :

— Sta op en volg me !

Vexell beet hard op de tanden om het niet te uit te schreien en richtte zich op. Pas dan bemerkte hij dat hij nog helemaal gekleed was en er bloedvlekken kleefden op zijn vest. Wankelend en kreunend volgde hij de soldaat door een reeks sombere gangen tot voor een grote deur : een prachtige, eikenhouten lijst gevat. De soldaat klopte en in de kamer riep een stem :

— Binnen !

De soldaat opende en trad dan op zij om Vexell door te laten. Dr Vexell stond in een groot bureau dat zeer sober bemeubeld was. Aan de muren oorlogstableaux en een groot, rood vaandel met een lauwerkrans omgeven... Achter de schrijftafel zat een hoger officier, stijf en recht. Hij bekeek Vexell uitgesproken vijandig. Die officier kon vijftig jaar oud zijn. Hij had een gladgeschoren hoofd en bleke gelaatskleur, achter briliglazen in staalen montuur gevat, blikten zijn grijze ogen zo koud als twee sneeuwkristallen.

Met een handgebaar nodigde hij Vexell uit plaats te nemen in de zetel recht tegenover hem en bekeek hem dan lang zonder een woord te zeggen. Daarna haalde hij uit een schuif van zijn bureau een klasseur en doorbladerde die langzaam en aandachtig. Schijnbaar bekommerde hij zich niet meer om zijn gevangene...

— Dr Vexell, zei hij eindelijk met effen stem, u was voor uw ontsnappingspoging in het bezit van documenten die voor ons van kapitaal belang zijn. Dat weten we. U hebt ze ergens verborgen en dan hebt u getracht het land te verlaten. Tijdens uw vlucht hebt u een motorfiets van de politie verniedt, u hebt de versperringen omver gereden en het leven van verscheidene mensen in gevaar gebracht. Ik geloof dat het nutteloos is te onderstrepen dat uw misdrijf ernstig is. Meer is er niet nodig om u naar Siberie te verbannen. Onze regering is nochtans bereid er zand over te strooien, u in al uw functies te herstellen en een nieuwe wagen te uwer beschikking te stellen, indien u bereid bent onze regering loyaal te dienen en de documenten die u bezit af te staan. U hebt drie minuten tijd om te antwoorden.

ZICHTBAAR tevreden over de volbrachte taak, stak de officier een grote sigaar op. Men hoorde het tiktakken van zijn chronometer die op tafel lag. In de verte floot een trein. Vexell voelde hoe iedere vezel van zijn gezicht gespannen was als moesten ze weerstand bieden aan een geweldige aanval, hij roerde zich echter niet en bekeek de man die voor hem zat. De stilte werd langzaam drukkender...

Drie minuten gingen voorbij. De officier keek naar zijn chronometer en zei kalm :

— De bedenktijd die u gegeven werd is verstreken, Dr Vexell. U beantwoordde mijn voorstel niet. Voortaan is u een politiek gevangene.

De officier drukte op een knop. De deur werd onmiddellijk geopend en een geheimd soldaat kwam binnen. De officier deed slechts een teken als om te zeggen : « Neem deze man mee ! » doch op het ogenblik dat Vexell over de drempel stapte, hoorde hij dat éne, koude woord : « Scolborov ! »...

Vexell voelde zijn knieën knikken. Hij kende Scolborov. Het was een militaire vesting waaruit niemand ooit teruggekomen was. Door deze drie letters gepreegd uit te spreken, tekende de officier een doodvonnis !...

VOLGENDE WEEK :

DE SOMBERE VESTING SCOLBOROV

ER zijn op de wereld zo wat vier a vijf miljoen verschillende soorten vlaai insecten. Alle insecten planten zich op ongelooflijk snelle wijze voort en moest er in de natuur niet zo iets bestaan dat men « evenwicht » heet, zouden die kleine insecten ons met haar en huid verslinden !

ZIJN er veel insecten, ze hebben ook veel vijanden. Honderdduizenden verdwijnen ieder jaar in de vogelmaagjes, er zijn de giftige planten, de insectenetende planten en een minuscule paddenstoel die o.m. tussen het vliegenvolkje regelmatig grote schoonmaak houdt. De konde doodt de insectenlarven, doch in veel mindere mate dan het volksgeloof het ons wijsmaakt. Ten slotte maakt de moderne hygiene en ook ons D.D.T. poeder het leven aan vele insecten onmogelijk. Moest men de vogels, de insectenverdelgers bij uitstek, of de paddestoel uitschakelen, zou men het evenwicht in de natuur verstoren en een ramp veroorzaken.

Maar kom, blijven we bij de vlieg die gedurende haar kort bestaan eventjes zevenhonderdduizend eieren legt.

ETEN DRIE VLIEGEN EEN PAARD OP ?

« Drie vliegen verslinden het lijk van een paard zo vlug als een leeuw », zei Linnaeus, de Zweedse natuurvorser. Dat mag je natuurlijk niet zo letterlijk opnemen. Linnaeus wou hiermee onderstrepen, hoe vlug een vlieg zich voortplant en hoevvel zij en haar larven verslinden. Vraag een boer of een groentenkweker wat hij over de insectenlarven denkt en hij zal je een boekje openen !

Niet alleen zaadgoed, bladeren en wortels moeten er aan geloven... de insecten kruipen tot in onze kleerkast en horen gezell beste pull-over, indien we gee ander product gebruiken dat d

DOOD

GEEN mens die van vliegen inderdaad niet alleen lastig is een parasiet en bovendien cilliten.

Er zijn vliegen die hun eiere van dieren en zelfs van mense zijn. Vliegen leven over het hopen, op afval en vuilnisbelte en. Daar leggen ze hun eieren ontwikkelen. Maar, helaas ! ze het dode geschikt voor hun e levende ! De laatste jaren is d zensprongen vooruit gegaan. zo lang geleden dat vliegen in de wonden van gekwetsten soldaten op het front. In de Tw gen nog talrijker zijn, is deze lang niet uit de wereld !

Al onze huisdieren worden g vleugelde parasiet. Er is een speciaal gemunt heeft op de schapen, een andere soort v runderen. Deze laatsten, zenui pinag van de vliegen, wrijven over hun huid, en slikken de vli gaan door het spijsverteringska zwerven zo wat door heel h onder de huid te nesteleu en blik dat ze een gedaantever op talrijke plaatsen te doorbo

Een ander soort vlieg houdt in het paardenlijf en soms v larven tegen de maagwand va

Onnodig je uit te leggen d derlijk is voor de gezondheid

DRAAGSTI

JE kent de vlieg die je last gezoem, die de pas gebon hang of de meubels vuil m

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

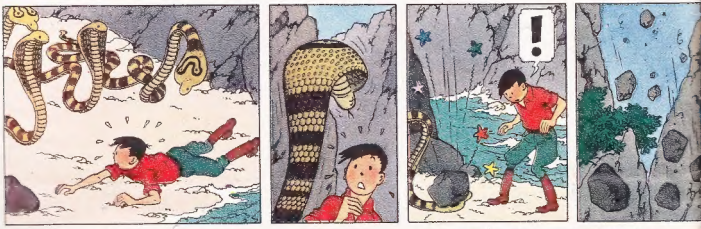

lige gastjes in onze
en motbollen of een
de motten dood.

AAN DE VLIEGEN!

houdt! De vlieg is
ig onaangenaam, ze
dragster van ba-

er leggen in de huid
die ziek of vuil
gemeen op mest-
op rottend vlees,
die zich tot larven
vinden niet alleen
rde dorh ook het
ygiëne met reu-
het is nog niet
konden nestelen
van gekwetste
gen, waar de vlie-
sag trouwens nog

sagd door die ge-
vlieg dat het
wegs van de
eet de huid van
ig door het ge-
hun lange teug
ren in. De eieren
worden larven en
schaam om zich
zen, op het ogen
seling ondergaan.

van wandelingetjes
dt men duizenden
een paard geplukt
zulks niet bevor
dan die viervoeters!

VAN MICROBEN

ig maakt met haar
en rukken, het be
akt Wel, zij heeft

eerst met haar pootjes in afval en vuilnis gewoeld en zet zich dan gezellig op je vuurhoofd of op het vlees of het suikerklontje dat je opeet... Aan haar behaarde poten draagt ze de bacillen van dysenterie, typhus, tuberculose, cholera en onze andere fraaie dingen mee... Het is dus hoogst nodig deze vliegen het huis uit te jagen, schuren en stallen met desinfecterende middelen te besputten...

Gehoorzaam je mama wanneer ze je zegt: «Sluit de keukenkast, was je handen koop geen snoep goed in die gruwelijke winter!»

In de herfst zie je de vliegen soms roerloos in de gordijnen hangen. Je denkt «ze zijn ter steven van koude!» Niet waar vriend! Neem een vergrootglas en je zult merken dat er een soort meel kleeft aan de vlieg. Moest je ze openen zou je zien dat ze van binnen ook vol meel zit! Het is geen meel maar een minuscule paddestoel, die zich vastzet in het lijf van de vlieg en ze gladweg uiteet. De paddestoel tast niet een vlieg aan maar hon derdtien, duizenden vliegen. Dat is de schoonmaak, het evenwicht in de natuur waarover hoger sprake

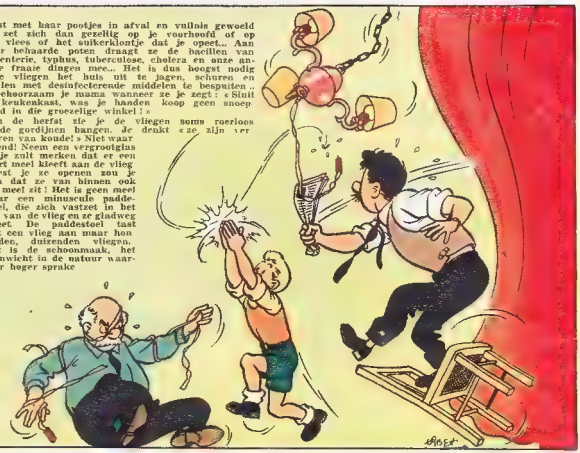

AVALLEI

Tijdens de overtocht van de rivier werd Jo door de stroom meegesleurd en op het strand geworpen. Daar wacht hem een nieuw ge...oo

(Wordt voortgezet.)

DEZE TWEE REVOLVERS

WAREN DE TROTS VAN IEDER COWBOY !

Links: Colt, model 1873, COLT FRONTIER genoemd. Kaliber 44/40
Rechts: SMITH AND WESSON, model 1938, werd gebruikt door het Russisch leger. Kaliber 44 (10 mm 65) Loop en trommel balanceren zoals bij een jachtgeweer.

DE revolver met trommel is al meer dan honderd jaar oud en hij wordt nog steeds naar dezelfde principes als in het begin vervaardigd. De reden is heel eenvoudig: van alle HANDGUNS (handgeweren) is deze revolver de krachtigste, de minst gevaarlijke om te hanteren (voor de schutter) en werkt vlot en nauwkeurig. De revolver 357 MAGNUM van de Amerikaanse politie is het zwaarst bewapend pistool dat men vinden kan. De kogels van dit wapen boren door de pantsering van auto's en door dikke plastieruiten als door een spinrag.

— Tussen de types van de trommelrevolvers [illegible] er zijn [illegible] twee die over heel de wereld bekendheid verwierven : COLT FRONTIER en de SMITH AND WESSON.

De COLT FRONTIER, aangepast om met patronen te schieten van te grote attracte van een reventie cowboyfilm. Bij [illegible] werd deze revolver niet alleen door het Amerikaans leger aangenomen doch bovendien het geliefkoosd wapen van de cowboys !

Met dat pistool gebruikt men dezelfde patronen als voor de Winchester 73 De laatste wapens van dit model, in speciaal staal kwamen in het jaar 1939 uit de wapenfabriek. Tijdens de oorlog werd de fabricatie er van onderbroken. Thans nog is de COLT FRONTIER in Amerika zeer gezocht.

De tweede, de SMITH AND WESSON, heeft een boeiende geschiedenis. Tientallen jaren geleden, kwam de broer van de baas van Rusland naar de Far-West om er buffels te jagen en zag in de handen van de alomgekende Buffalo Bill een zeer elegant pistool waarvan de loop balanceerde, zoals bij een jachtgeweer. Het was de SMITH AND WESSON !

De broer van de tzaar vond het een buitengewoon fijn wapen en weldra werd het aangekocht voor het Russisch leger.

In het Zuiden van de Verenigde Staten, vooral in Texas, werd de SMITH AND WESSON spoedig populair. Op dit ogenblik is het model nog reglementair in Groot-Brittannie, de Dominions en Indie.

Met deze twee pistolen schiet men zo goed als met de moderne wapens van dezelfde fabrikanten. Men schiet vlugger met een revolver dan met een geweer en naar het schijnt zijn er jagers, die een beter neerleggen met een Colt Frontier 73.

De Colt's hebben gewoonlijk een zeer lange loop, de lengte van de loop hangt af van de smaak en de traditie van iedere staat. Sommige Amerikaanse revolvers zijn voorzien van een kolf zodat men ze kan schouderen zoals een karabijn.

Laten we hier toch nog aan toevoegen dat zelfs de beste schutters slechts bij uitzondering zo goed kunnen schieten als de

VLIEGTUIG MET VIJF RECORDS !

● VROUM is een verbazingwekkend vliegtuig dat ronkt als een echt ! Het bereikt een hoogte van één kilometer, doch zijn **laatste record bedroeg 1940 meter !**

Het kan uren in de lucht blijven, zelfs bij slecht weer en je zult het nooit moe worden zijn karpelsprongen te bewonderen

● VROUM is makkelijk te hanteren en je hoeft er geen enkele mechaniek aan te regelen. Zijn rotorvleugels zijn een gebreveterde nieuwigheid, die zelfs de specialisten interesseert (zie « Echo des Ailes » van 10-12-52)

● Duizenden jongens spelen dolgraag met een VROUM, net als jij trouwens. Sommige jongens schrijven ons : « **Mijn VROUM vliegt bijna tot in de wolken en iedereen kijkt er naar. Ik heb m'n vliegtuig tot drie uren lang laten vliegen zonder landen ! Zeifs papa is er dol op en mijn vrienden zouden ook graag een VROUM hebben...** »

● Ook jij vraagt een VROUM. Vul daarom nog vandaag de **SPECIALE BON** in en over twee dagen krijg je je VROUM in een draagkoffertje verpakt.

Aan je VROUM zal je uren genot beleven !

EEN GESCHENKBON. — Een VROUM, vliegtuig met vijf records, tegen de speciale prijs van 69 F, betaalbaar aan de postbode. Kosten : ? F. Indien je niet tevreden bent, en je stuurt het toestel onbeschadigd terug binnen de vijf dagen na ontvangst, wordt je geld teruggetaald.

Naam : ..... **Voornaam :** ....

Straat : ..... **Woonplaats :** ....

Leeftijd : .....

VLIEGTUIG VROUM-EK-COPAC, Kruisdagenlaan, 47, Brussel

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

GOUD VOOR ROME

Suske en Wiske worden door de Schim met een zeer belangrijke opdracht in het keizerlijke paleis belast

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

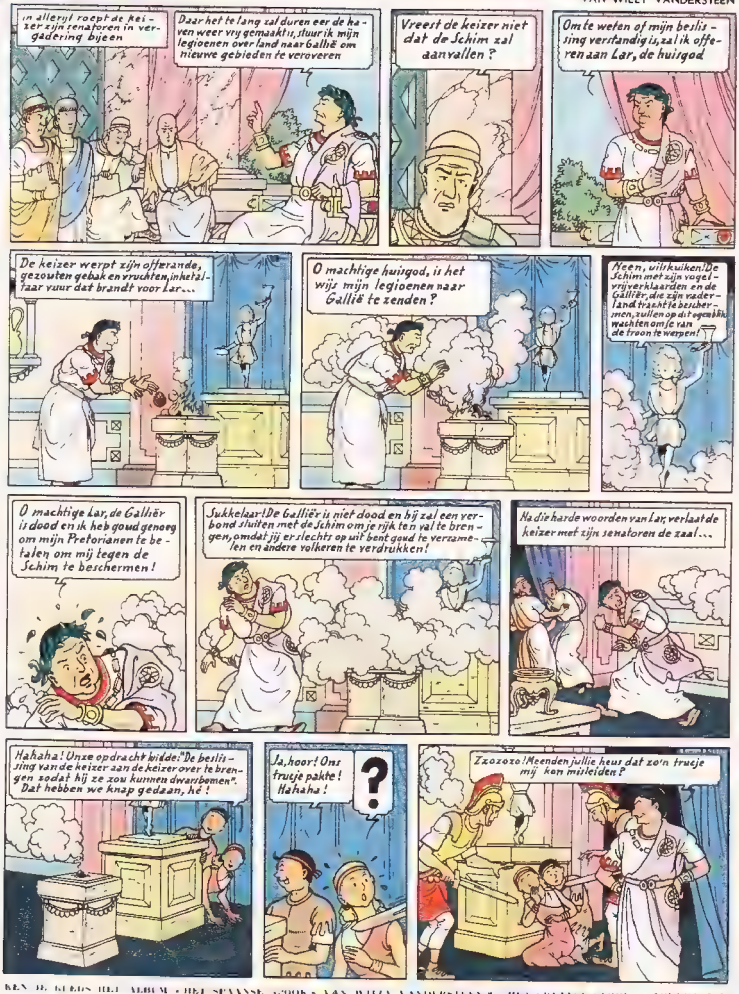

BABYFACE

VERHAAL DOOR Y. DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR RAYMOND REDING

DE electrische reed met donderend geraas voorbij en deed het oude gebouw schudden en beven. Mrs Bottom rolde juist het tapijt op toen er gebeld werd. Ze zette haar borstel tegen de muur, opende het venster en leunde naar buiten. Op de stoep, vlak naast een stevige politieagent, stond een jongen van een jaar of tien met een rond sproetgezichtje, die Mrs Bottom vijandig aankeek.

— Dag, Daisy riep de agent en bracht de hand ten groet aan z'n kepi. Is pastoor Flaherty niet thuis?

WAT wil je van de eerwaarde?

— Ik breng deze robbedoes voor zijn kostschool en meteen het dossier van de rechter. Alles is in orde. De eerwaarde heeft slechts de ontvangst te onderteekenen!

— Dank je voor het geschenk!... Wacht eventjes. Ik kom naar beneden en neem die bengel van je aan. Je hoeft niet op pastoor Flaherty te wachten, want geen mens weet ooit op voorhand wanneer die thuis zal komen!

Ned Flaherty, de jonge pastoor van Sint Patrick, was bestuurder van het Instituut van de Zusters van Liefde en de Staat vertrouwde aan deze instelling de wezen van vijf tot twaalf jaar toe, die langs de straten zwierven en waarvoor niemand onderdak had. Door het werk voor deze instelling en zijn taak als pastoor van een parochie, was Ned Flaherty bijna dag en nacht in beslag genomen. Hij was energiek, bezield met veel goede wil en doorzettingsvermogen. Zijn jong uiterlijk en zijn zachte wijze van optreden, milderde zijn gezag, in dit milieu broodnodig. Flaherty was zeven en twintig jaar, duchi wanneer men zijn rond en rozig gezicht bekeek, schatte men hem nooit meer dan twintig. In het seminarie had men hem om dat rozig gelaat de bijnaam «Babyface» (babygelaat, babysnoetje) gegeven en die bijnaam was meegegaan naar zijn parochie en er algemeen geadopteerd.

★

TOEN pastoor Flaherty die avond doodmoe thuiskwam van zijn bezoeken aan krotten en miserieniemsen, steide de huishoudster, Mrs Bottom, hem de bengel met de sproeneus voor en iel het dossier van de verbitsp tafel. Toen de pastoor het gesloten, koppig gezicht van de jongen bekeek, snapte hij dadelijk dat het niet makkelijk zou zijn er een kant aan te schaven

— Ga in die zetel zitten, jongen, zei hij vriendelijk. Mrs Bottom, heb je die jongeman thee en koekjes gegeven?

— Als de eerwaarde denkt, dat de tong van die snotaap daarmee zal losen! Het is al een uur in huis en heeft de mond nog niet opengedaan! Het is een echte steenezel!

DE priester doorliep het verslag van de rechter en vroeg

Je heet Jackie Danvers? Je bent weeg en je hebt een paar moeilijkheden gehad?... Links en rechts wat gegapt verboden wapendracht, brandstichting. Maar kom, dat zijn allemaal dwaasheden die tot het verleden behoren. Je zult bij ons gelukkig zijn, de zusters zullen goed voor je zorgen. Wil je nog een koekje?

— Geef me liever een sigaret, zei de jongen.

De eerwaarde Flaherty bood hem een ongeopend pakje aan met de woorden

Dat zal je laatste zijn, m'n beste, want het reglement van de kostschool verbiedt het roken! Kom nu, ik leid je naar je nieuwe woonst en morgen ete ik je terug. Ik ben er van overtuigd dat we beste vrienden zullen worden.

De priester nadeed de jongen en stak de hand uit maar deze draaide z'n hoofd om en spuwde op de grond

Met mij hoef je zo iets niet te bespreken! Die zeemzoetjes heid pakt bij mij niet!

Het instituut gat aan de achterzijde uit op de tuin van de pastorij. Toen de priester de trappen afdaalde wist hij, dat de strijd om het hart van die bengel lang en delicaat zou zijn. Hij gat de jongen in handen van de zusterportierster, fluisterde naar toe een beetje toegewend te zijn voor hem, en keerde met gebogen hoofd, in meditatie verzonken naar huis terug. Hij voelde in z'n zak naar z'n pijp en glimlachte. Jackie was er in geslaagd op die korte tijd het pakje sigaretten ongemerkt uit z'n zak te gappen

★

EEN week verliep kalm. Op 'n morgen lieg pastoor Flaherty, zoals naar gewoonte, na de mis naar zijn beschermelingen, toen een zuster hem riep

— Eerwaarde, je moest eens met Jackie praten. Sedert die jongen hier is, gaat hij tijdens de speeltijd altijd op de trap zitten met het hoofd in de handen. Hij speelt nooit en opent de mond niet of het is om te vloeken! Ik vrees dat hij plannen maakt om te ontsnappen, misschien wil hij zelfmoord plegen!...

Flaherty ging naar de jongen.

Luister, Jackie, ik zou je een dienst willen vragen. De zuster zegt me, dat je kalm en ernstig bent en ik heb gedacht dat je haar zou kunnen helpen, door de grote jongens te beletten op de speelplaats van de kleintjes te lopen en hen gedurig omver te stoten

Dat is het «jobke» van de zuster, niet het mijne, antwoordde Jackie en verwaardigde zich niet eens de ogen op te slaan

— Inderdaad. En jij gaat nu zo vrien-

delijk zijn haar een handje te helpen. Jij bent een man. De anderen zullen liever gehoorzamen aan iemand, die niet bang is z'n mond eens ferm open te doen of een paar klappen uit te delen!

Een ogenblikje glimlachte er iets als fierheid in de blik van de stoere bengel met het stive rosse haar

— Accoord, antwoordde hij dan ernstig. Ik ga naar het speelplein van de kleintjes en de eerste grote slungel die daar durft komen, krijgt m'n vuist in z'n snuit!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Meli
REDACTIEBON : 5 F. in plaats van 8 F.
Adresseer te (De Pennen of Meliss (Brussel)
Dierentuin, Sprookjesland.

Zachtjes aan Jackie ! Zoveel vraag ik je zelfs niet. Ik denk als jij hen eens een voor goed zegt, dat ze moeten wegblijven ze niet anders zullen durven. Verder zal je niet moeten gaan meen ik.'

★

JACKIE DANVERS nam zijn nieuwe rol zeer ernstig op. Het lag trouwens helemaal in zijn karakter baas te spelen over zijn makkers. Voor het overige was hij even kattig van woorden en lachen deed hij zooiets. Pastoor Flaherty gaf zich nochtans veel moeite om de jongen te winnen.

Op zekere morgen kwam de rechter met zijn griffier naar de pastorij en vertelde aan de eerwaarde, dat een zekere Cadney de chef van een andere schurkenbende had neergestoken en hij er Jackie Danvers van verdacht getuige te zijn geweest van die « afrekening onder rivalen ». De man van de wet meende ook dat Jackie, in die tijd onderdak gevraagen had van Cadney. Men zocht Cadney. Indien men de jongen kon ondervragen zou dat de opzoekingen wellicht een goed stuk vooruit helpen.

De rechter stelde Jackie een heleboel vragen maar de jongen zei geen woord.

« Ik ben er zeker van dat hij meer van die zaak afweet, zei de rechter bij het afscheid, maar waarschijnlijk is de jongen bang er zich ni te praten '

★

NA het bezoek van de rechter was eerwaarde Flaherty er meer dan ooit van overtuigd, dat Jackie geen slechte inborst had, hij was slechts een meelijwekkend slachtoffer.

(Vervolg op blz. 18).

JIJ KUNT OOK

PRACHTIGE GESCHENKEN

BEKOMEN !

MAAR HOE?

DAT IS

HEEL EENVOUDIG !

SPAAR ZORGVULDIG ALLE **KUIFJE'S BONS**

DIE ZICH BEVINDEN OP DE VERPAKKINGEN VAN VOLGENDE PRODUCTEN

VICTORIA • KOLYNOS
HEUDEBERT • HORTON
MATERNE • PALMAFINA
SKI & FRANCO-SUISSE
PROSMANS • PILSBERG
TOSELLI • PANA • KUIFJE

IN RUIL VOOR DE KUIFJE's BONS KRIJG JE

Prentkaarten van KUIFJE (In kleuren) per reeks van 5	50 punten
Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT » in kleuren, per reeks van 50	75 punten
Chromo's VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914), per reeks van 6	100 punten
Chromo's VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-45), per reeks van 6	100 punten
Chromo's AUTOMOBIEL (Oorsprong), per reeks van 6	100 punten
Reliefoto's DE ZOO VAN ANTWERPEN (per reeks van 20)	200 punten
KUIFJE's portefeuille (nieuw model)	250 punten
KUIFJE's puzzle (hout)	500 punten
KUIFJE's blokjesspel	500 punten

ZEND JE KUIFJE's BONS NAAR KUIFJE, Dienst K,
Lombardstraat, 14, BRUSSEL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

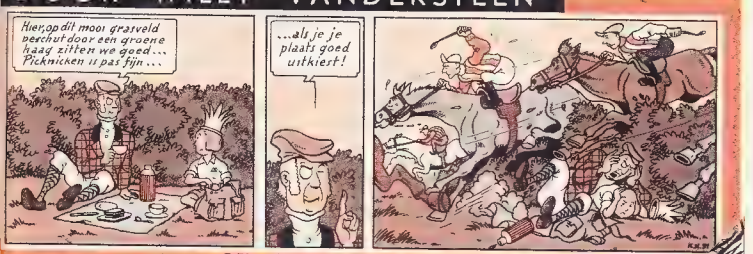

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

POM EN TEDDY

Cerano vuurde driemaal en ontketende een ware paniek tussen de olifanten. Tockburger wordt gekwetst en Cerano kan Pom meesleuren naar zijn wagen. Teddy is radeloos.

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan en zijn trouwe gezellen hebben het spoor van Koenraad de Wolf ontdekt...

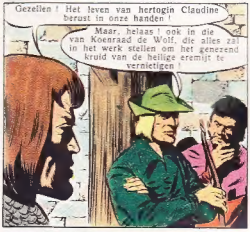

(Wordt voortgezet.)

BABYFACE

(Vervolg van bladzijden 14 en 15.)

Hij had vader noch moeder, hij had honger en dorst gekend en was ten slotte in opstand gekomen tegen al het onrecht dat hem werd aangedaan. Hoe kan een jongen, die nooit door iemand werd toegelachen, geloven in de goedheid en de rechtvaardigheid van de mensen? Onder de wrok, die zich tijdens al die jaren in het hart van de jongen had opgestapeld, was er echter nog iets anders, iets veel beters en het was dat, wat de jonge pastoor van Sint-Patrick trachtte te toetsen, wakker te maken.

— Ik zal er komen, mompelde de priester zacht, ik zal er komen, al had ik er jaren voor nodig en moest ik de meest onverwachte middelen gebruiken.

— Jackie, zei de pastoor op 'n avond, als je makkers slapen kom je bij me, dan gaan we samen naar de kerk. Ik heb een klocke kerel nodig om de sacristij een boel stoelen op te stapelen, om een gedeelte van het schip van de kerk vrij te maken voor het feest van Zondag.

Jackie bekeek hem met bozе blikken en antwoordde :

— En als ik er eens van protesteerde om weg te lopen?

— Je weet immers dat de politie je heel vlug bij de kraag zou hebben! Ik weet bovendien dat je in een goed nieuwjaarsbed wilt vervorzaken. Nietwaar?

Ze liepen naast elkaar door de sombere straten en de priester deed alsof hij de jongen niet in het oog hield. Ze liepen de schaars verlichte kerk binnen en werkten samen zwijgend gedurende een vijftiental minuten. Dan moest Flaherty zijn jonge helper een ogenblik alleen laten in de sacristij. Na een paar ogenblikken hoorde hij gedempte stemmen en luisterde scherp toe.

— Neen, Cadney, doe dat niet... smeekte Jackie... Doe dat niet, ik zweer je dat ik niets gezegd heb... Ze hebben me op de rooster gelegd maar ik heb de mond niet open gedaan!

— Dan zal je morgen spreken, antwoordde de andere, ik wil er mee gedaan maken. De politie zit me op de hielen en... deze avond heb ik de kans de enige getuige van het drama uit de weg te ruimen!...

De priester verscheen op de drempel en zag Jackie lijkbleek in een hoek van de sacristij gedrongen. Op enkele meters voor hem een groot kerel met galgentronie, de vilthoed diep in de ogen geschoven en de jaskraag opgezet, die hijgend ademde.

Al de rest gebeurde bliksemsnel. De pastoor sprong toe op het ogenblik dat er een schot weerklonk. Het was net of een zweepslag even zijn linkerschouder raakte, dan stond hij reeds vlak voor de man en gaf hem uit alle macht een vuistslag in het gezicht, zodat deze als een logge massa ineenzakte...

Met hoogrode kleur bekeek de eerwaarde de man die aan zijn voeten was neergevallen en voelde toen iets warm en vochtigs langs zijn kin lopen... Het was Jackie die de armen om de hals van de priester had geslagen en hem zijn dankbaarheid aandoening en dankbaarheid.

★

De politie leidde Jim Cadney op zijn uitstraat was natuurlijk niet mais. Jackie Danvers was van die avond af de voorbeeldigste leerling van het instituut en diende iedere morgen de mis van de jonge pastoor van Sint-Patrick... Indien iemand het waagde zich hierbij uit te laten over «Babyface» als Jackie in de buurt was, dan riep hij :

— Wat? Hij heeft misschien het geluid van een baby maar de punch van een kampioen, dat kan ik je stellig verzekeren!

DE POS

EEN DRIJVEND FORT TE ANTWERPEN

Deze zware kanonnen «kaliber 55» lossen elke zes seconden een schot.

MEN leest niet voor niets gedurende jaren «Kuifje», het blad van de vliegende reporter.

Men krijgt ook eens zin om een reportage te wagen. De meeste zijn echter nog te onbeholpen geschreven (alhoewel met veel overtuiging) om in «Kuifje» gepubliceerd te worden.

Deze week kreeg ik van een lezer uit het Antwerpse, P. van Roe, een vijftal goede foto's (waarvan ik er hier twee afdruk) en een bladzijde met nota's betreffende het bezoek van een Amerikaans vlooteskader aan Antwerpen.

P. van Roe heeft de kruiser «Desmoines» bezocht, en is daar niet rondgelopen in de rij van de nieuwsgierigen, maar heeft zijn ogen de volle kost gegeven en goed genoteerd al wat hem getroffen heeft. Zo weet hij te vertellen dat het schip niet minder dan 20.000 ton meet, 240 meter lang is en 25 breed, en in 1946 van stapel liep, er gangen genoeg zijn om verloren te lopen, want het schip telt benevens al de woonvertrekken van de talrijke bemanningsleden, de machinekamers, de stapelplaatsen van munitie en brandstof, ook nog winkels, ateliers, sperizalen, een postkantoor en zelfs een volledige operatiezaal!

Op het achterdek zaten de matrozen base ball te spelen tussen de zware 55 kanonnen, de helicopters (ja, die hebben ze ook aan boord!) en de draadloos bestuurde raketten.

Wie doet het P. van Roe na?

Deze vliegende banaan kan 3 tot 4 personen vervoeren en wordt vooral gebruikt om piloten op te pikken en kleine verkenningsvluchten uit te voeren. Uiterst links bemerkt men de per radio bestuurbare raketten.

RESULTATEN VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG 1954

Winnen een album «Sprookjes van Perrault»: Henri IMBELAERE, Ertvelde. - Jaak VANDERVAEREN, Ukkel. - Chantal BODDIN, Ronse. - Anna L. SWARTENBROEKX, St-Genesius-Rode. - Monique dos SANTOS VAZ, Molenbeek. - Jaak SWAANDRE, Grivegnée. - Ruben LABEAU, Lessen. - Willy GOOSSENS, Halle. - Christiane FIAS, Molenbeek. - Robert LAUWERS, Schaarbeek. - Etienne VAN NYLEN, Berchem-Antwerpen. - Charles DUBOIS, Flémalle. - Jean-L. LAHAYE, St-Gillis. - Arn. DE DECKER, Wilrijk. - G. DANHIEZ, Wasmes. - Henri MERTENS, Schaarbeek. - Daniel de VINCK, St-P.-Woluwe. - Daniel LABIAU, Schaarbeek. - Elisabeth VANDERKA, Bois-de-Breux. - Willy BOGAERT, Bosvoorde. - Léon DURIEUX, Lasik. - Christian de VOGHEL, Koningslo. - Jan DEMUNTER, St-Genesius-Rode. - Jan TROCH, Mechelen. - Luc CLOETENS, Elsene. - Jeanine DEVELDERS, Etterbeek. - Pieter LAUWERS, Wezembeek.

(Word vervolgd.)

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Et Mocco bevelt al de reizigers te tasten en alles wat waarde heeft in te zamelen...

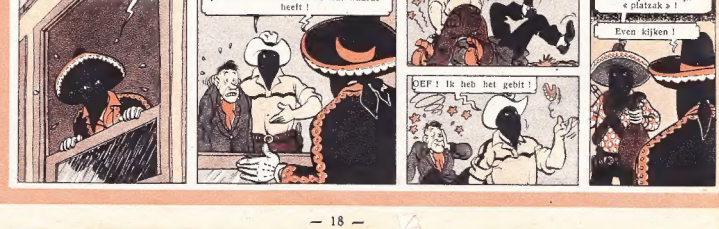

Tijdon

GETUIGEN VAN EEN VERDWENEN VOLK

EEN Japans geleerde deelde mede, dat hij in het Noorden van zijn land werktuigen en andere voorwerpen vond die toebehoorden aan een volk, dat daar eeuwen geleden moet hebben geleefd. Aan achtergelaten vuilnisscherpe stenen schijfers, meende de geleerde te mogen afleiden dat ze ook scheermessen gebruikten.

Versierd met bontgekleurde oorlogstafereelen, met de hand geschilderd.

● Je zal er heel je vacantie pret aan beleven !

● Je kan ze in een handomdraai spannen zowel in huis, als in de tuin of op straat.

● Ze is heel licht, plaatbaar en stevig. Je kan ze makkelijk mee op reis of naar een speelplaats nemen.

BESTELBON

Knip deze bon uit of schrijf de tekst af !

GESCHENKBON voor :
O WIGWAM tent voor 2 pers. 1m50 hoog, omtrek 3 m. . . . 195 F.
O SACHEM tent, dubbel, 1m85 hoog, omtrek 4 m. . 295 F.
O Oorlogs-TAM TAM . 99 F.
Geschenk voor de vijfhondervijftigste : een mooi versierde Indianenlans.
Te betalen aan de postbode. Kosten : 25 F. Teruggetaling binnen de vijf dagen indien de bestelde voorwerpen geen voldoening schenken.
NAAM . . . . . .
ADRES . . . . . .
Copac IR, Kruisdagenlaan, 47 Brussel.

ZO WORDT EEN NIEUW MUZIEKINSTRUMENT GEBOREN

TIEN jaar geleden liep er een lenige knaap door de nauwe stegen van Trinidad en vond een witte blikken doos, waarvan de bodem een lelijke deuk had gekregen.

— Wat een mooie trommel ! dacht de jongen en even later was met een hamertje op. De klank beviel hem en hij begon de doos voorzichtig met de hamer te bewerken zodat de blik dunner werd.

Die jongen had zin voor rhytme en de muziek moet hem aangeboren geweest zijn want hij mompelde : « Vijf tonen ! »

Diezelfde avond nog roffelde hij een paar vrolijke deuntjes er zijn buurt en een week later had iedere kleine jongen een trommel, gemaakt uit een blikken doos of uit een lege oliekanister. De olievaten klonken het best en dus werden nog alleen deze gebruikt. Dit was het begin van de « steel-band » (steel = staal), een orkest van volksjongens uit Trinidad dat naar de Ver. Staten werd uitgenodigd.

Uit hun trommels halen ze thans dertig tonen! Sommige roffelen dof, anderen hebben de zingende, hoge klanken van een vlool of het weemoedige van een Hawaï-gitaar.

Muziekspecialisten zeggen dat het hier om het volgende gaat : de vaders en voorvaders van deze jongens roffelden nog op de zeer beroemde Voodoo-trommels in de wouden van Afrika. Zij werden als slaven meegenomen en hun muziekinstrumenten en hun liederen gingen met hen. Niet lang echter, want de blanken verboden de Voodoetrommel en zo werden er geen enkele meer te vinden op de eilanden eens door negers bevolkt. De negers begeleidden hun zang nu door handgeklap. Dank zij een kleine jongen hebben ze nu weer een trommel al is deze niet meer uit bamboe maar uit staal !

JE GAAT MET VACANTIE !

...maar toch wil Je KUIFJE iedere week lezen. Lees dit bericht dus aandachtig :

a) Ben je geabonneerd : deel ons je naam, abonnementsnummer en vacantieadres mee, alsmede de juiste data van het begin en het einde van je vacantie.

b) Ben je niet geabonneerd : deel ons je naam en je vacantieadres mee en sluit voor ieder nummer dat je wenst te ontvangen, een postregel van 2 F. in, voor het buitenland : 7 F.

CINEMA OP EEN VULKAAN

DE inwoners van Auvergne (Frankrijk) huiverden toen ze het vernamen... De bioscoop « La Feria » werd gemoderniseerd en onderst boven gekeerd. Werklui vonden onder de cinemazaal een Duitse bom van zeer zwaar kaliber, die daar veertien jaar lang rustig heeft gelegen... terwijl honderden mensen iedere avond naar het zilveren scherm zaten te kijken; met andere woorden : zaten op de vulkaan zaten zonder er iets van te vermoeden !

DE EERSTE TOUR DE FRANCE

HET was in 1903, op 1 Juli, 's Woendags om kwart over drie, dat Henri Desgranges, de vader van de Ronde, de zestig reuzen van de weg de baan op stuurde voor de allereerste Tour. Hij zette daarvoor de kas van het toen twee jaar oude sportblad « L'AUTO » op het spel en daarin zaten duizend gouden Louis. Men noemde Desgranges in die tijd overal « de heul van l'Auto » omdat hij zestig mensen op een fiets over de wegen van Frankrijk stuurde ! Dat was in die tijd ongehoord. De eerste Tour was 2.428 kilometer lang. Iedere dag moesten er 400 afgelegd worden, doch na iedere rit kregen de renners telkens een, twee of zelfs vier dagen rust. Het was Garin die de eerste Ronde won. Hij was in zijn prille jeugd als schouwvager uit de Italiaanse bergen gekomen, was 1m63 groot, woog slechts 61 kilo, maar was taai als leer.

Deze Amerikaanse helicopter mag wel origineel heten. Hij is net uitgerust met twee helschroeven aangedreven door reactiemotoren Pratt en Whitney. Dit model wordt gebruikt voor het bestuderen van allerlei mogelijkheden met helicopters.

WIST JE DAT ?

● Het puntje van een brandende sigaret een hitte van 780° heeft terwijl de rook van de sigaret, die men inademt, slechts een warmte van ongeveer 37° heeft ?

● De dwergkarper, die je kan vinden langs de kusten van Zuid-Karolina en Florida, het kleinste waterdier ter wereld is ? Een dwergkarper is kleiner dan een lucifertje !

● Dat er in de Niagarawatervallen op een minuut tijd 13 billioen waterdruppels naar beneden storten ?

● Dat de hoorn van de neushoorn geen echt been is, doch een woekering van de huid. Met kan het malen en in die vorm wordt het in het Oosten gebruikt als smulmiddel en

...om de eeuwige jeugd te bewaren. Bij ons kan je het in koortsmiddelrende geneesmiddelen vinden.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

BON OM GRATIS
EEN KUIFJESHOED
te ontvangen

HET GELE TEKEN

Dr Septimus heeft Mortimer gevangen genomen en vertelt aan de professor, hoe hij uit de hulpeloze Olrik het geveesde Gele Teken maakte...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Diezelfde dag om acht uur 's avonds in de kantoren van de Scotland Yard... Sir Charles ontbiedt inspecteur Kendall...

Wel? Nog geen nieuws over de professor?

Helaas, neen! We hebben alles doorzocht doch tevergeefs... tot nogtoe konden we de zaak geheim houden maar ik heb de indruk dat de pers lont ruikt...

Er wordt drie keer op de deur geklopt...

TOK TOK TOK

Binnen!

... Blake verschijnt...

Dag, heren! Verontschuldig me dat ik jullie kom storen, maar men heeft me gezegd dat Kendall hier is... en ik heb nieuws!

Spreek op, vlug!

We weten dus van Mrs. Benson dat Mortimer het bezoek van een onbekende ontving enkele ogenblikken eer hij naar de Scotland Yard telefonneerde en het huis verliet... Wel, ik weet wie die onbekende is!

Wie?

Het is Mr. Stone, de bibliotheekarist van de Daily Mail, bij wie over de verdwijning van Mortimer niets af. Hij was hem slecht, een boek komen afgeven, dat de professor sedert enige dagen zocht...

Ik zie het verband niet...

Wacht! Mortimer had zich afgevraagd of er geen verband kon bestaan tussen het Gele Teken en een oud procez, waarin alles draaide rond het boek getiteld "THE MEGA WAVE". Hij wou er het fijne van weten en zuiffelde dagenlang in de archieven van de Daily Mail. Het Gele Teken kwam dit te weten, en moet er van overtuigd geweest zijn, dat Mortimer het bij het rechte eind had want, het laatste exemplaar van dit boek, in de bibliotheek van het British Museum bewaard, werd voor de neus van Mortimer gestolen... Mr. Stone ontdekte eindelijk nog een exemplaar en bracht het dadelijk naar de professor...

...Waaruit je besluit, dat Mortimer de Scotland Yard gealarmeerd heeft en vroeg de operatie van Limehouse Dock stop te zetten, van het ogenblik hij in bezit was van het boek... Het boek, zou dus de sleutel van het geheim bevatten...

Juist!

Maar vermits het boek verzelfderhijd verdween als de professor, zijn we nog niet veel opgeschoten!...

Het is daarom dat ik voorstel het verbod de verdwijning van Mortimer wereldkundig te maken op te heffen. Laten we een bericht doorgeven aan de pers, de radio en de televisie betreffende Mortimer en het boek!

Wat denk jij er over, sir Charles?

Dit procédé heeft z'n proeve geleverd en het kat niets het te proberen! Wil jij je daarmee bezig houden, Kendall?...

In orde, sir!

En een half uur later in het gebouw van de B.B.C.

Scotland Yard, vraagt dringend een bericht uit te zenden...

Accoord! Over twee minuten eindigt het programma dat thans op antenne is...

Men zoekt professor Philip Mortimer, die zijn huis te Park Lane op geheimzinnige omstreeks 21 uur verlieten en hem sindsdien niet meer gezien heeft; voor zover de autoriteiten het althans konden vaststellen. Professor Mortimer was gekleed met een grijsgroene overjas, bruine broek en gele sjaal. Hij was bloothoofds... Zie hier de foto van de verdwenene...

Dames en Heren, luister naar een speciale uitzending... Scotland Yard verzoekt ons het volgend bericht uit te zenden:

BBC

(Wordt voortgezet.)